

er ganske uberettigede. Ligeledes naar Tjenestemænd arbejder paa Søndage og Helligdage, da maa de selvfølgelig have fri en Hverdag, medens andre arbejder. Som Begrundelse for, at vi skal bort fra 8 Timers Arbejdsdagen, siger man ogsaa, at Staten ikke kan overkomme de store Udgifter. Naar Arbejderne kommer og forlanger en Forbedring af deres Kaar, forlanger en større Pris for den Vare, de har at sælge, nemlig deres Arbejdskraft, siger man altsaa til dem: Ja, men I skal levere noget mere af Varen, noget mere Arbejdskraft for den Pris, I forlanger. Hvordan mon det vilde gaa, hvis man stillede den samme Fordring til Erhvervene, enten det nu er indenfor Landbrug eller Handel eller Industri, og sagde til dem, naar Varepriserne steg: Ja, det kan være det samme, naar blot vi faar nogle flere Varer for den samme Pris! Erhvervene vilde sikkert ikke tiltræde denne Btragung.

Selvfølgelig kan der være Forhold, og jeg skal være den sidste til ikke at erkende dette, som der kunde være Grund til at rette ogsaa indenfor Statsbanerne. Indenfor enhver stor Virksomhed kan der findes Ting, som det kan være godt at faa rettet, og der er et enkelt Forhold, som jeg skal tillade mig at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa; der er et Sted, hvor der kunde spares noget, hvor der efter min Formening ganske uden Grund er givet Penge ud til en Foranstaltning, som uden Skade kunde have været sparet. Jeg sigter til et Forhold ved Nyborg Værksted. Som den højtærede Trafikminister maaske ved, findes der i Nyborg et Centralværksted for Reparationer af Vogne, og dette Værksted er i de senere Aar blevet omgivet med et stort Stakit. Efter Sigende skal denne Foranstaltning have kostet 40 000 Kr. og efter min ringe Mening til ingen Verdens Nytte. Disse 40 000 Kr. kunde uden Skade have været sparede, de kunde have faaet en bedre Anvendelse, hvis man havde brugt dem til en Tjenestebolig til 4 Tjenestemænd i Stedet for at give dem ud til dette Stakit. Det er meget vanskeligt at komme ind paa dette Terræn. Der er Vagt dér fra Kl. 8½ til 9 Formiddag og fra Kl. 2 til 2½ om Eftermiddagen, og skal man ind paa Pladsen og over paa Maskinkontoret, skal man, naar man kommer udenfor disse Tider, have en Passerseddel. Det er en ganske unødvendig Foranstaltning. Skulde Stationens Vognskriver, den Mand, som skal notere Vognenes Nummer, ind paa dette Terræn, var det saa viseligt indrettet, at han ogsaa skulde have en Passerseddel for at komme ind.

Efter lange Skrivelser mellem Stationen og de andre Afdelinger indenfor Statsbanerne blev det til sidst bevilget denne Tjenestemand, at han i Uniform maatte komme ind paa Terrænet. Det kunde efter min Formening være gjort meget lettere og meget simplere ved, at Stationsforstanderen paa Stationen og Maskiningeniøren havde forhandlet om dette Spørgsmaal og var kommet til Rette om det, men der skulde selvfølgelig spildes en Del Blæk og Papir for at faa dette Forhold ordnet. Ikke en Gang Stationsforstanderen, selv om han iklæder sig al sin Herlighed, trekantet Hat, Kaarde o.s. v., kan faa Lov til at passere dette Terræn, som dog tilhører de danske Statsbaner, om end det tilhører en anden Afdeling. Det er et ganske meningsløst Forhold. Det er, om jeg saa maa sige, ikke alene kinesisk, men det er rent sindssvagt, og jeg vil haabe, den højtærede Trafikminister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa det og faa indført en bedre Forretningsgang paa dette Omraade. Nu er der jo nedsat en Sparekommission ved de danske Statsbaner. Det er ikke første Gang, der er nedsat en saadan, og disse Sparekommissioner har ofte givet et kummerligt Resultat. Jeg vil ikke haabe, at denne Sparekommission skal resultere i nogle flere Embedsmænd, der skal have den Opgave at føre Sparsommeligheden ud i Livet, og at de saa igen kommer og skal have et særligt Kontor og dette atter skal forsynes med noget Personale, saaledes at det i Stedet for at blive en Besparelse bliver en Forøgelse af Udgifterne. Den højtærede Trafikminister gjorde sig Forhaabninger om, at Organisationerne vilde være ham behjælpelige med dette Arbejde, og udtalte, at han havde Tillid til, at dette vilde ske. Jeg vil sige, at den højtærede Trafikministers Forventninger paa dette Omraade skal ikke blive skuffet. Har den højtærede Trafikminister Tillid til Personalet, skal dette nok ogsaa vise sig at være denne Tillid værdigt, for det er min Opfattelse, at det er Tjenestemændenes uafviselige Pligt at være med paa paa alle Omraader, hvor der paa nogen Maade kan indføres fornuftige Besparelser. I den Henseende skal Tjenestemændene være villige til ogsaa at yde deres Bidrag. Og jeg kan saa meget mere sige dette, som jeg ikke i dette Spørgsmaal taler alene paa egne Vegne. Den største Organisation, der findes indenfor Jernbaneetaten, nemlig Dansk Jernbaneforbund, der tæller over 8 000 Medlemmer, har selv i sit Fagblad tilsagt Trafikministeren Støtte til denne Opgaves Løsning, og jeg vil, for at de ærede